

ADMINISTRATĪVA APGABALTIESA

Lieta Nr.A420631410
143/AA43-0875-13/15

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Rīga

2013.gada 5.septembrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnesis referents M.Birzgalis, tiesneši
K.Berķis un A.Steinberga

rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par A.A., personas kods */personas kods/*, saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 166.²⁹panta un 166.³⁰panta sakarā ar A.A. apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 5.decembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja (turpmāk - KNĀB vai atbildētājs) 2010.gada 12.februārlēmumuNr. 1/1490 (turpmāk - Lēmums) atstāts negrozīts KNĀB Valsts amatpersonu darbības kontroles nodaļas vadītāja vietnieka 2009.gada 17.decembrālēmumsadministratīvā pārkāpuma lietā Nr.870/1-24/191 (turpmāk - Sākotnējais lēmums), ar kuru A.A. saukts pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - LAPK) 166.²⁹panta un 166.³⁰panta pārkāpumu, piemērojot naudas sodu 70 latu apmērā.

Lēmums pamatots ar turpmāk minētiem argumentiem.

[1.1] A.A., būdams */amats/*, pieprasot no */pilsēta/* pašvaldības SIA „*Nosaukums*” sniegt viņam izziņu par maksājumu aprēķinu par apsaimniekošanu un komunālajiem pakalpojumiem un to apmaksu par */adrese/*, kā arī pieprasot */pilsēta/* pašvaldības SIA „*Nosaukums*” turpināt 2007.gada 2.janvāra līgumu Nr.2007/02.01 par teritorijas izmantošanu autotransporta vajadzībām, pamatojoties uz kuru A.A. pašvaldības uzņēmuma teritorijā novietoja savas personīgās automašīnas, un pieprasot */iestāde/* priekšsēdētājam 2009.gada 8.septembratcelt */iestāde/* izpilddirektora uzteikumu A.A., ir pārkāpis likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” 11.panta pirmo daļu, jo veicis ar valsts amatpersonas amata pienākumu pildīšanu saistītas darbības, kas skar viņa personiskās un mantiskās intereses, un tādējādi ir vainojams pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts LAPK 166.³⁰pantā.

[1.2] A.A. nav iesniedzis */iestāde/* rakstveidā informāciju, ka viņš ir personiski un

mantiski ieinteresēts kādas darbības veikšanā, kura ietilpst tā amata pienākumos. A.A., neziņojot par atrašanos interešu konflikta situācijā, lai gan jau ilgstoši, t.i., no 1997.gada 17.marta, pilda valsts amatpersonas pienākumus, ir pārkāpis likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” 21.panta pirmo daļu.

Līdz ar to, prezumējot, ka A.A. zina likuma uzlikto pienākumu, viņš apzinājies savas bezdarbības prettiesisko raksturu, paredzējis tās kaitīgo seku iestāšanos un apzināti pieļāvis šo seku iestāšanos. Tādējādi A.A. ir vainojams pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts LAPK 166.²⁹pantā.

[1.3] A.A. sūdzībā norādītie argumenti, ka ar savu rīcību viņš ir centies ierobežot un nepieļaut pašvaldības līdzekļu nelietderīgu izšķērdēšanu un ir nodalījis /amats/ un privātpersonas intereses, kas nav vērtēts administratīvā pārkāpuma lietas ietvaros, nav pamatoti un nav ņemami vērā. Pieņemot sākotnējo lēmumu, ir vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētīti visi lietas apstākļi kopumā un novērtēti administratīvā pārkāpumā lietā esošie pierādījumi.

[1.4] Administratīvā pārkāpuma lietā nav nozīmes A.A. sūdzībā norādītajam, ka nav vērtēta /iestāde/ priekšsēdētāja rīcība atbilstoši likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” 20.panta normām, jo lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā tika uzsākta, pamatojoties uz administratīvā pārkāpuma pazīmēm, t.i., konkrētas amatpersonas - /iestāde/ /amats/ A.A. - rīcību, un lietā esošie fakti nenorādīja uz administratīva pārkāpuma pazīmēm citu amatpersonu rīcībā.

[1.5] Apstākļi, kas mīkstina vai pastiprina atbildību par administratīvo pārkāpumu, nav konstatējami.

[1.6] Ņemot vērā, ka A.A. bija izdarījis vairākus pārkāpumus un tos izskatīja viena amatpersona, sods bija jānosaka tās sankcijas ietvaros, kura paredzēta par smagāko pārkāpumu, tātad par LAPK 166.³⁰ pantā paredzēto pārkāpumu. Minētā panta sankcijā ir paredzēts naudas sods no piecdesmit līdz divsimt piecdesmit latiem, atņemot tiesības ieņemt valsts amatpersonas amatus vai bez tā. Ņemot vērā, ka A.A. piemērotais naudas sods ir tuvs minimālajam LAPK 166.³⁰ panta sankcijā noteiktajam naudas sodam par izdarīto administratīvo pārkāpumu, noteiktais naudas sods ir samērīgs ar izdarīto administratīvo pārkāpumu.

[2] 2010.gada 29.martā pēc A.A. (turpmāk - pieteicējs) pieteikuma Administratīvajā rajona tiesā ierosināta administratīvā lieta par Lēmuma atcelšanu.

Pieteikumā ir norādīti turpmāk minētie argumenti.

[2.1] Veicot /amats/ pienākumus, pieteicējs aicināja neradīt pašvaldībai zaudējumus un ievērot likuma normas. Pieteicējs ir nodalījis A.A. kā /amats/ un A.A. kā privātpersonas intereses, iesniedzot atsevišķus iesniegumus, t.i., gan kā fiziska persona, gan arī kā /amats/.

[2.2] Lēmumā nav vērtēta /iestāde/ priekšsēdētāja rīcība atbilstoši likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” 20.panta normām.

[2.3] Vēršoties ar iesniegumu par teritorijas izmantošanu automašīnas novietošanai, pieteicējs vēlējās turpināt maksas līgumu, lai nodrošinātu iespēju, pildot /amats/ pienākumus un ievērojot automašīnas patapinājuma līgumu Nr. 183/2009, novietot automašīnu. Izskatot pieteicēja 2009.gada 10.novembra iesniegumu /iestāde/ sēdē, domes priekšsēdētājs norādīja, ka šāds līgums ir jānoslēdz. No apstrīdētā lēmuma nav redzams, vai šāds domes lēmums vispār ir ticis izvērtēts lietas ietvaros.

[2.4] Risinot jautājumu ar SIA „Nosaukums” par apsaimniekošanas maksas aprēķiniem, pieteicējs ir nodalījis /amats/ pienākumu kompetenci no privātām interesēm, jo viņš ir iesniedzis pieprasījumu kā fiziska persona un kā fiziska persona ir saņēmis motivētu atbildi. Šis arguments administratīvā pārkāpuma lietā nav izskatīts pietiekami detalizēti.

[2.5] Vēršoties /iestāde/ ar pieprasījumu, pieteicējs ir nodalījis /amats/ funkciju izpildi no privātām interesēm, jo, norādot iespējamo kaitējumu, pašvaldībai pārkāpjot likumu, pieteicējs ir mēģinājis informēt vadību par situāciju, kura faktiski nebija publiski pieejama. Savukārt, aizstāvot savas privātās intereses, pieteicējs 2009.gada 6.oktobrī ir vērsies tiesā ar prasību par uzteikuma anulēšanu un atjaunošanu darbā.

[2.6] Neizskatot /iestāde/ priekšsēdētāja bezdarbību iespējamā interešu konflikta novēršanā, kas veicināja pieteicēja sodīšanu, nav ievērots administratīvais process un nav vērtētas

šādas darbības sekas.

[3] Savā paskaidrojumā atbildētājs pieteikumu neatzīst, norādot turpmāk minētos apsvērumus.

[3.1] Administratīvā pārkāpuma lietā tika veikta pārbaude par A.A. kā valsts amatpersonas rīcības atbilstību likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” normām. Līdz ar to nepamatots ir pieteicēja norādītais, ka KNĀB minētās lietas ietvaros nav vērtējis */iestāde/* priekšsēdētāja rīcību.

[3.2] Pieņemot Lēmumu, ir vispusīgi un objektīvi novērtēti visi lietas apstākļi un lietā esošie pierādījumi. Administratīvā pārkāpuma lietā esošie pierādījumi, ar kuriem pamatots Lēmums, bija pietiekami, lai konstatētu A.A. vainu LAPK 166.²⁹pantā un 166.³⁰pantā minēto administratīvo pārkāpumu izdarīšanā un sauktu A.A. pie administratīvās atbildības.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 5.decembra spriedumu A.A. pieteikums par Lēmuma atcelšanu noraidīts.
Spriedums motivēts šādi.

[4.1] Ar pārsūdzēto Lēmumu pieteicējam piemērots administratīvais naudas sods Ls 70 apmērā par LAPK 166.²⁹panta un 166.³⁰panta pārkāpumu.

LAPK 166.²⁹pants paredz, ka par apzinātu neziņošanu par atrašanos interešu konflikta situācijā valsts amatpersonai uzliek naudas sodu līdz divsimt piecdesmit latiem, atņemot tiesības ieņemt valsts amatpersonas amatus vai bez tā.

Savukārt LAPK 166.³⁰pants paredz, ka par valsts amatpersonas funkciju veikšanu interešu konflikta situācijā uzliek naudas sodu valsts amatpersonai no piecdesmit līdz divsimt piecdesmit latiem, atņemot tiesības ieņemt valsts amatpersonas amatus vai bez tā.

[4.2] Lietā nav strīda par to, ka pieteicējs, būdams */iestāde/ /amats/* - valsts amatpersona, - saskaņā ar likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” 4.panta pirmās daļas 15.punktu 2009.gada 12.augustā iesniedza */amats/* pieprasījumu */pilsēta/* pašvaldības SIA „*Nosaukums*” (turpmāk - SIA „*Nosaukums*”) sniegt viņam izziņu par maksājumu aprēķinu par apsaimniekošanu un komunālajiem pakalpojumiem un to apmaksu par dzīvokli */adrese/*. Savukārt 2009.gada 28.augustā pieteicējs kā */iestāde/ /amats/* iesniedza */amats/* pieprasījumu tai pašai uzņēmēj sabiedrībai par to, ka tās 2009.gada 11.augusta paziņojums par līguma par autostāvvietu izmantošanu izbeigšanu ir pretrunīgs un viņam nav saistošs.

Lietā ir strīds par to, vai pieteicējs, nosūtīdams minētos */amats/* pieprasījumus, ir atradies interešu konfliktā.

[4.3] Saskaņā ar likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” 1.panta 4.punktu interešu konflikts ir situācija, kurā valsts amatpersonai, pildot valsts amatpersonas amata pienākumus, jāpieņem lēmumus vai jāpiedalās lēmumapņemšanā, vai jāveic citas ar valsts amatpersonas amatu saistītas darbības, kas ietekmē vai var ietekmēt šīs valsts amatpersonas, tās radnieku vai darījumu partneru personiskās vai mantiskās intereses. Saskaņā ar šā likuma 11.panta pirmo daļu valsts amatpersonai ir aizliegts, pildot valsts amatpersonas pienākumus, sagatavot vai izdot administratīvos aktus, veikt uzraudzības, kontroles, izziņas vai sodīšanas funkcijas, slēgt līgumus vai veikt citas darbības, kurās šī valsts amatpersona, tās radnieki vai darījumu partneri ir personiski vai mantiski ieinteresēti.

Likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” 21.panta pirmās daļas 1.punkts nosaka, ka valsts amatpersonai nekavējoties rakstveidā jāsniedz informācija augstākai valsts amatpersonai vai koleģiālajai institūcijai par pašas, savu radnieku vai darījumu partneru mantisko vai citu personisko ieinteresētību kādas darbības veikšanā, kura ietilpst tās amata pienākumos.

Savukārt likuma „Par pilsētas domes, rajona padomes un pagasta padomes deputāta statusu” 9.panta pirmās daļas 3.punkts paredz, ka novada domes deputātam ir tiesības pieprasīt no valsts pārvaldes un pašvaldības iestāžu amatpersonām, valsts un pašvaldības uzņēmumu amatpersonām, kā arī uzņēmēj sabiedrību vadītājiem mutvārdu vai rakstveida paskaidrojumus jautājumos, kas skar attiecīgās pašvaldības vai viņa vēlēšanu apgabala vēlētajū intereses.

[4.4] Tiesas ieskatā, izskatāmajā gadījumā ir nozīme tikai tam, vai pieteicējs 2009.gada 12.augustā un 28.augustā iesniedza /amats/ pieprasījumus SIA „Nosaukums” pašvaldības vēlēšanu vai personīgo interešu vadīts.

Lietā nav strīda par to, ka pieteicējam pieder dzīvoklis /adrese/, kā arī viņam iepriekš bija noslēgts līgums ar SIA „Nosaukums”, uz kura pamata pieteicējs izmantoja pašvaldības uzņēmuma autostāvvietu - novietoja personisko autotransportu.

Līdz ar to tiesa secina, ka pieteicējam bija personīgas intereses attiecībā pret nosūtītajos /amats/ pieprasījumos ietverto informāciju.

Tiesa arī nesaskata saprātīgi pamatojamu iemeslu, kādā veidā /amats/ pieprasījumos pieprasītā informācija par pieteicēja īpašumā esošā dzīvokļa apsaimniekošanas un komunālo pakalpojumu maksājumiem un par civiltiesiska līguma starp pieteicēju un SIA „Nosaukums” spēkā esamību skartu attiecīgās pašvaldības vēlēšanu intereses.

Tādējādi tiesa nonāk pie slēdziena, ka pieteicējs, nosūtīdams 2009.gada 12.augustā un 28.augustā /amats/ pieprasījumus SIA „Nosaukums”, atradās interešu konflikta situācijā, kas viņam bija jāapzinās un par ko bija jāpaziņo pašvaldībai.

[4.5] Tiesas ieskatā nav nozīmes tam apstāklim, ka attiecīgos pieprasījumus pieteicējs nosūtījis gan kā privātpersona, gan arī noformējot tos kā pašvaldības /amats/ pieprasījumus. Konkrētajā situācijā tas tikai pastiprina tiesas pārliecību par to, ka pieteicējs, veicot darbības, kas ietilpst viņa kā pašvaldības /amats/ dienesta pienākumos, - nosūtot pašvaldības uzņēmumam /amats/ pieprasījumus, bijis tajās personīgi ieinteresēts.

[4.6] Līdz ar to secināms, ka atbildētājs pareizi ir konstatējis administratīvo pārkāpumu, kas paredzēti LAPK 166.²⁹ un 166.³⁰ pantā, sastāvus un pieteicējs ir atzīstams par vainīgu šo administratīvo pārkāpumu izdarīšanā.

[4.7] Tiesa secina, ka pieteicējam saskaņā ar LAPK 32. un 35.pantu par izdarītajiem pārkāpumiem uzlikts piemērotajās tiesību normās paredzētais administratīvais sods.

[5] Par Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 5.decembra spriedumu A.A. iesniedza apelācijas sūdzību, norādot turpmāk minētus argumentus.

[5.1] Tiesa nav izskatījusi pieteicēja lūgumu par pierādījumu iegūšanu.

[5.2] Tiesa nav izvērtējusi visus KNĀB lēmumā minētos pieteicēja pārkāpumus, tāpēc pieteicējs uzskata, ka no sprieduma saprotams, ka nepastāv strīds par to, ka pieteicējs, kā amatpersona pieprasot informāciju par autotransporta novietošanu SIA „Nosaukums” teritorijā un pieprasot atcelt /iestāde/ rīkojumu par darba attiecību izbeigšanu, nav pārkāpis ar likumu noteiktos ierobežojumus.

[5.3] Tiesas spriedumā izskatītais jautājums par pieteicēja pieprasījumu sniegt informāciju no SIA „Nosaukums” par maksājumiem nav izvērtēts, un nav iegūti visi pierādījumi, kas apliecinātu pieteicēja rīcību atbilstoši likuma normām.

[5.4] Pieteicējs norāda, ka ir veicis darbības, kas attiecas uz /amats/ atalgojumu, līdz ar to nav piemērojama likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” 11.panta pirmā daļa un pieteicējam nav pienākuma pildīt šā likuma 21.panta prasības.

[6] KNĀB iesniedza rakstveida paskaidrojumus, kuros norādīts, ka birojs apelācijas sūdzībā norādītos argumentus uzskata par nepamatotiem.

[7] Saskaņā ar LAPK 289.²¹ panta otro daļu apgabaltiesa apelācijas sūdzību izskata rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[8] Pārbaudījusi lietas materiālus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pieteicēja apelācijas sūdzība nav pamatota.

[9] Apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa spriedumā ir pareizi noskaidrojusi faktiskos

apstākļus un piemērojusi tiem atbilstošu tiesisko regulējumu, sprieduma ietvertais pamatojums ir pareizs un pietiekams, tāpēc saskaņā ar LAPK 289.¹³ panta trešās daļas noteikumiem apgabaltiesa pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai (sk. šā sprieduma 4.1. - 4.7.punktu), to neatkārtojot.

[10] Attiecībā uz apelācijas sūdzības argumentiem Administratīvā apgabaltiesa secina, ka tie galvenokārt ir attiecināmi uz pirmās instances tiesas pieņemto lēmumu par papildus pierādījumu neizprasīšanu un lietā esošo pierādījumu izvērtējumu.

[11] Apgabaltiesa nepiekrīt pieteicēja argumentam, ka tiesa nav ieguvusi un pārbaudījusi lietas izspriešanai nepieciešamos pierādījumus.

Apgabaltiesas ieskatā pirmās instances tiesa ir pārbaudījusi un pareizi novērtējusi lietā esošos pierādījumus.

Kā redzams no 2011.gada 14.novembra tiesas sēdes protokola (*lietas 93.-95.lapa*), tiesa ir izvērtējusi pieteicēja lūgumu par rakstveida pierādījumu izprasīšanu un atzinusi, ka lietā ir pietiekami materiāli un nav nepieciešams apmierināt pieteikto lūgumu. Izvērtējot pieteicēja lūgumā norādītos pierādījumus, apgabaltiesa konstatē, ka daļa no pieteicēja lūgumā minētajiem pierādījumiem jau atrodas lietas materiālos, savukārt par citiem pierādījumiem pieteicējs nav norādījis tiesai, ko tieši viņš ar šiem pierādījumiem ir gribējis pierādīt un kā tie attiecas uz konkrēto administratīvā pārkāpuma lietu.

Ievērojot minēto, apgabaltiesa atzīst, ka pieteicēja apelācijas sūdzības arguments, ka tiesa nav rīkojusies atbilstoši LAPK 271.pantam un nav izskatījusi A.A. lūgumu par pierādījumu izprasīšanu, nav pamatots.

[12] Apgabaltiesa atzīst par pamatotu pieteicēja argumentu, ka pirmās instances tiesa savā spriedumā nav izvērtējusi visus KNĀB lēmumā norādītos pieteicēja pārkāpumus, proti, tiesa nav izvērtējusi pieteicēja 2009.gada 7.septembra */amats/* pieprasījumu */iestāde/* priekšsēdētājam, pieprasot atcelt */iestāde/* izpilddirektora uzteikumu A.A. Apgabaltiesas ieskatā minētais apstāklis tomēr nevar ietekmēt tiesas sprieduma tiesiskumu, jo tiesa, izvērtējot pieteicēja 2009.gada 12.augusta un 28.augusta */amats/* pieprasījumus, ir pamatoti secinājusi, ka pieteicējam bija personīgas intereses attiecībā pret nosūtītajos */amats/* pieprasījumos ietverto informāciju, līdz ar to viņš ir izdarījis administratīvo pārkāpumu.

Papildus izvērtējot A.A. 2009.gada 7.septembra */amats/* pieprasījumu atcelt */iestāde/* izpilddirektora uzteikumu A.A., apgabaltiesa atzīst, ka pieteicējs ir pārkāpis likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” 11.panta pirmo daļu, jo viņš ir veicis ar valsts amatpersonas amata pienākumu pildīšanu saistītas darbības, kas skar viņa personiskās un mantiskās intereses, un tādējādi ir vainojams pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts LAPK 166.³⁰ pantā.

[13] Saskaņā ar likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” 11.panta pirmo daļu valsts amatpersonai ir aizliegts, pildot valsts amatpersonas pienākumus, sagatavot vai izdot administratīvos aktus, veikt uzraudzības, kontroles, izziņas vai sodīšanas funkcijas, slēgt līgumus vai veikt citas darbības, kurās šī valsts amatpersona, tās radnieki vai darījumu partneri ir personiski vai mantiski ieinteresēti. Šā panta sestās daļas 2.punkts paredz, ka šā panta pirmajā daļā noteiktie ierobežojumi neattiecas uz Saeimas deputātiem, Ministru kabineta locekļiem vai pašvaldības domes deputātiem gadījumos, kad minētās valsts amatpersonas piedalās attiecīgi Saeimas, Ministru kabineta vai pašvaldības domes lēmuma pieņemšanā par sava atalgojuma noteikšanu vai sevis iecelšanu, ievēlēšanu vai apstiprināšanu amatā.

Izvērtējot lietas materiālus, apgabaltiesa nepiekrīt pieteicēja apelācijas sūdzības argumentam, ka viņš konkrētajā gadījumā ir piedalījies lēmuma pieņemšanā par sava atalgojuma noteikšanu, līdz ar to uz viņu nevar attiecināt likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” 21.panta prasības, jo minētais neatbilst lietas faktiskajiem apstākļiem.

[14] Ņemot vērā iepriekš minēto, apgabaltiesa atzīst, ka Lēmums ir tiesisks un nav pamata tā atcelšanai.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.¹²panta otrās daļas 1.punktu, 289.¹³pantu, 289.²²panta pirmo un otro daļu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Atstāt negrozītu Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja 2010.gada 12.februāra lēmumu Nr. 1/1490 (administratīvā pārkāpuma protokols RD Nr.000728) par A.A., personas kods /*personas kods*/, saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 166.²⁹ un 166.³⁰panta, bet A.A. sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnesis referents

M.Birzgalis

Tiesneši

K.Berķis

A.Steinberga